

De Europæiske Fællesskabers Tidende

17. Årgang Nr. L 189
12. juli 1974

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

.....

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Råd

74/329/EØF:

- * Rådets Direktiv af 18. juni 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler, der må anvendes i levnedsmidler 1

Kommission

74/330/EØF:

- * Kommissionens Beslutning af 12. juni 1974 om levering af vaccine mod mund- og klovsyge 8

74/331/EØF:

- * Kommissionens Direktiv af 12. juni 1974 om tilpasning af den tekniske udvikling af Rådets direktiv af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om volumengasmålere 9

74/332/EØF:

- Kommissionens Beslutning af 12. juni 1974 om fastsættelse af mindsteprisen ved salg af smør med henblik på den 45. særlige licitation, afholdt inden for rammerne af den løbende licitation, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1259/72 11

74/333/EØF:

- Kommissionens Beslutning af 13. juni 1974 om fastsættelse af minimumseksportafgiften for langkornet sleben ris inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 813/74 nævnte licitation 12

74/334/EØF:

- Kommissionens Beslutning af 13. juni 1974 om fastsættelse af minimumseksportafgiften for langkornet afskallet ris inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 888/74 nævnte licitation 13

1

(Fortsættes på omslagets næste side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken, akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

De akter, hvis titel er trykt med fede typer efter en asterisk, er alle andre akter.

74/335/EØF:	
Kommissionens Beslutning af 13. juni 1974 om at tilbuddene for 13. juni 1974 inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 1227/74 nævnte licitation angående eksportafgiften for rundkornet sleben ris skal være uden virkning	14
74/336/EØF:	
* Kommissionens Beslutning af 14. juni 1974 om autonom forhøjelse af indførsel til Fællesskabet af jutevarer, der er anført i aftalen mellem EØF og Indien om handelen med jutevarer	15
74/337/EØF:	
Kommissionens Beslutning af 14. juni 1974 om fastsættelse af maksimumsbeløbene for levering af butteroil inden for rammen af licitationsproceduren i henhold til forordning (EØF) nr. 1366/74	16
74/338/EØF:	
Kommissionens Beslutning af 14. juni 1974 om fastsættelse af maksimumsbeløbet for levering af butteroil inden for rammen af licitationsproceduren i henhold til forordning (EØF) nr. 1296/74	17
74/339/EØF:	
* Kommissionens Beslutning af 17. juni 1974 om at stille vaccine mod mund- og klovsyge til rådighed for FAO	18
74/340/EØF:	
Kommissionens Beslutning af 17. juni 1974 om fastsættelse af mindsteprisen ved salg af smør med henblik på den 46. særlige licitation afholdt inden for rammerne af den løbende licitation, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1259/72	19
74/341/EØF:	
* Kommissionens Beslutning af 18. juni 1974 om ændring af Kommissionens beslutninger af 8. december 1972 og 22. december 1972 om bemyndigelse til visse medlemsstater vedrørende salg af smør til nedsat pris i form af koncentreret smør	20
74/342/EØF:	
* Kommissionens Beslutning af 19. juni 1974 om ændring af Kommissionens beslutning nr. 74/133/EØF af 14. februar 1974 vedrørende Det forenede Kongerige og Nordirlands anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger for visse stålprodukter i kapitel 73 i den fælles toldtarif i henhold til artikel 135 i akten om tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne	21
74/343/EØF:	
Kommissionens Beslutning af 20. juni 1974 om fastsættelse af minimumseksportafgiften for langkornet sleben ris inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 813/74 nævnte licitation	23
74/344/EØF:	
Kommissionens Beslutning af 20. juni 1974 om fastsættelse af minimumseksportafgiften for langkornet afskallet ris inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 888/74 nævnte licitation	24
74/345/EKSF:	
* Kommissionens Beslutning af 25. juni 1974 om ændring af Kommissionens beslutning nr. 74/134/EKSF af 18. februar 1974 om anvendelse af artikel 37 i EKSF-traktaten på Det forenede Kongerige	25

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 18. juni 1974

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler, der må anvendes i levnedsmidler

(74/329/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 100 og 227, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Forskellene mellem de nationale lovgivninger om emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler hæmmer den frie omsætning af levnedsmidler, kan skabe uens konkurrencevilkår og har derfor direkte indvirkning på oprettelsen af det fælles marked eller dets funktion;

en tilnærmelse af disse lovgivninger er nødvendig med henblik på den frie omsætning af levnedsmidler;

i enhver lovgivning om sådanne emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler, som må anvendes i levnedsmidler, skal der først tages hensyn

til nødvendigheden af at beskytte den offentlige sundhed, dernæst til nødvendigheden af at beskytte forbrugerne mod vareforfalskninger samt inden for de grænser, som sættes af sundhedsbeskyttelses-hensyn, til den økonomiske og teknologiske nødvendighed;

første fase af denne tilnærmelse skulle være udarbejdelse af en fortegnelse, der kun omfatter de emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler som medlemsstaterne kan tillade med henblik på behandling af levnedsmidler, samt fastsættelsen af de generelle renhedskriterier, som disse midler skal opfylde;

navnlig med hensyn til stofferne E 408, E 450, litra c), E 460, E 475, E 480, E 481 og E 482 kan der, efterhånden som undersøgelserne skrider frem, fremkomme nye oplysninger, og det kunne således vise sig nødvendigt at foretage en fornyet undersøgelse af disse stoffer inden for en vis frist;

i en anden fase skal Rådet træffe afgørelse om betingelserne for anvendelse af hvert af de nævnte midler;

for at tage hensyn til den økonomiske og teknologiske nødvendighed i visse medlemsstater bør der fastsættes en frist, inden for hvilken medlemsstaterne kan tillade anvendelsen af visse midler i levnedsmidler;

⁽¹⁾ EFT nr. C 139 af 28. 10. 1969, s. 45.

⁽²⁾ EFT nr. C 144 af 8. 11. 1969, s. 8.

i alle de tilfælde, hvor Rådet tillægger Kommissionen beføjelser med hensyn til gennemførelsen af regler, der er fastsat på levnedsmiddelområdet, bør der fastlægges en procedure til indførelse af et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Det stående Levnedsmiddeludvalg, som blev nedsat ved Rådets afgørelse nr. 69/414/EØF af 13. november 1969 ⁽¹⁾;

dette direktiv indeholder ingen forhåndsbestemmelse om den eventuelle anvendelse af de stoffer, som det vedrører, til andre formål end dem, der er defineret i artikel 1, navnlig som fyldstoffer, der anvendes i store doser i visse kaloriefattige levnedsmidler —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- Emulgatorer og stabilisatorer: stoffer, som tilsat et levnedsmiddel, gør det muligt at opnå eller opretholde en ensartet fordeling af to eller flere ikke blandbare faser;
- fortykningsmidler: stoffer, som tilsat et levnedsmiddel forøger dets viskositet;
- geleringsmidler: stoffer, som tilsat et levnedsmiddel giver det en geléagtig konsistens.

Artikel 2

1. Til behandling af levnedsmidler med emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler tillader medlemsstaterne kun anvendelse af de i bilag I anførte midler og i givet fald kun under de betingelser, der er fastsat deri.

2. Hvad angår de i bilag I under numrene E 408, E 450, litra c), E 460, E 475, E 480, E 481 og E 482 nævnte stoffer, kan Rådet dog i henhold til den i artikel 100 i traktaten fastsatte fremgangsmåde inden udløbet af en frist på fem år fra meddelelsen af dette direktiv og efter Kommissionens undersøgelse træffe bestemmelse om deres fjernelse fra nævnte bilag eller enhver anden ændring af de for disse stoffer gældende regler.

Artikel 3

1. Uanset artikel 2, stk. 1, kan medlemsstaterne i et tidsrum af fem år fra meddelelsen af dette direktiv

give tilladelse til anvendelse af de i bilag II nævnte stoffer i levnedsmidler.

2. Såfremt en medlemsstat gør brug af den i stk. 1 omhandlede mulighed på anden måde end ved opretholdelse af sin lovgivning, sådan som den var på tidspunktet for meddelelsen af dette direktiv, skal den straks give de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de trufne foranstaltninger og fremlægge dem dokumentation, som efter dens opfattelse berettiger disse foranstaltninger.

3. Rådet kan inden udløbet af det i stk. 1 fastsatte tidsrum i henhold til den i artikel 100 i traktaten fastsatte fremgangsmåde træffe afgørelse om optagelse i bilag I af de i stk. 1 omhandlede stoffer.

I det i stk. 2 nævnte tilfælde kan Rådet i henhold til den i artikel 100 fastsatte fremgangsmåde vedtage enhver anden hensigtsmæssig foranstaltning.

Artikel 4

Rådet træffer, efter den i artikel 100 i traktaten fastsatte fremgangsmåde, snarest muligt bestemmelse om hvilke levnedsmidler, der må tilsættes de i bilag I nævnte stoffer og betingelserne herfor.

Artikel 5

1. Såfremt anvendelsen i levnedsmidler af et af de i bilag I anførte stoffer eller indholdet heraf i en eller flere af de i artikel 6 omhandlede bestanddele kan frembyde fare for den menneskelige sundhed, kan en medlemsstat for et tidsrum af højst et år inddrage tilladelsen til anvendelse af dette stof eller nedsætte det tilladte maksimumindhold i en eller flere af de pågældende bestanddele. Den giver straks meddelelse herom til Kommissionen, som rådfører sig med medlemsstaterne.

2. På forslag af Kommissionen træffer Rådet straks med enstemmighed afgørelse om, hvorvidt listen i bilag I skal ændres og vedtager i givet fald ved et direktiv de nødvendige ændringer. Om fornødent kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal ligeledes forlænge det i stk. 1, nævnte tidsrum med højst ét år.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne træffer enhver fornøden bestemmelse til, at de i bilag I anførte stoffer, som er bestemt til anvendelse i levnedsmidler, opfylder:

⁽¹⁾ EFT nr. L 291 af 19. 11. 1969, s. 9.

a) følgende generelle renhedskriterier:

- ikke fremviser noget indhold af bestanddele, som ud fra et toksikologisk synspunkt anses for farligt, særlig tungmetaller;
- ikke indeholder mere end 3 mg/kg arsenik og ikke over 10 mg/kg bly;
- ikke bortset fra undtagelser ved fastlæggelse af de under b) omhandlede specifikke renhedskriterier indeholder mere end 50 mg/kg kobber og zink tilsammen, dog må indholdet af zink ikke overstige 25 mg/kg; den for kobber fastsatte grænse gælder dog ikke for pektiner;

b) de specifikke renhedskriterier, som er fastlagt i henhold til artikel 7, stk. 1; disse kriterier omfatter ligeledes maksimumsindholdet af pektiner i kobber.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de i bilag I under numrene E 471, E 472, litra b), E 473, E 474, E 475 og E 477 nævnte stoffer ikke desuden indeholder mere end 6 % af de i bilag I under nummer E 470 nævnte stoffer, udtrykt i natriumoleat.

Artikel 7

1. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed ved et direktiv de specifikke renhedskriterier for de i bilag I anførte stoffer.

2. I henhold til den i artikel 10 fastlagte fremgangsmåde bestemmes:

- de analysemetoder, der er nødvendige for kontrol med de generelle og specifikke renhedskriterier, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, og med det i artikel 6, stk. 2, fastlagte indhold,
- de metoder til udtagning af prøver og de analysemetoder for efterforskning og identifikation af emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler i og på levnedsmidler.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne træffer alle fornødne bestemmelser til, at de i bilag I anførte stoffer, som er bestemt til anvendelse i levnedsmidler med de i artikel 1 nævnte formål, kun kan bringes i handelen, hvis deres emballage eller beholdere bærer følgende angivelser:

a) navn og adresse på producenten eller på en forhandler, der er ansvarlig efter lovgivningen

i den medlemsstat, hvor han er bosat; personer, der indfører et produkt fra et tredjeland ligestilles med producenten;

b) nummer og betegnelse på stofferne som anført i bilag I;

c) påskriften »til levnedsmidler (begrænset anvendelse)«;

d) ved blanding af de i bilag I anførte stoffer indbyrdes og ved eventuel blanding af disse med andre tilsætningsstoffer eller med stoffer i hvilke de kan opløses eller fortyndes

— betegnelse af hver enkelt bestanddel eller i givet fald deres nummer som anført i bilag I,

— ved blanding med andre tilsætningsstoffer af disses procentvise andel, hvis en sådan forpligtelse består efter bestemmelserne om sådanne kategorier af tilsætningsstoffer.

2. Når der er tale om de i stk. 1, litra d), omhandlede blandinger kan medlemsstaterne desuden gøre angivelsen af den procentvise andel af sådanne i bilag I anførte stoffer obligatorisk, for hvilke deres nationale lovgivning for levnedsmidler fastsætter en kvantitativ grænse medmindre den samme grænse gælder både for hver enkelt af blandingens bestanddele og for den samlede mængde af disse.

Medlemsstaterne giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som de måtte træffe i overensstemmelse med foregående afsnit.

3. Samtidig med at Rådet vedtager de i artikel 4 omhandlede bestemmelser, skal det ligeledes fastsætte regler, som senere skal gælde i Fællesskabet om angivelse på etiketter af sammensætningen af de i stk. 1, litra d), omhandlede blandinger.

4. Medlemsstaterne kan ikke forbyde indførsel på deres område af de i bilag I nævnte stoffer, eller at disse bringes i handelen, alene af den grund, at de anser etiketteringen for mangelfuld, hvis de i stk. 1 foreskrevne angivelser er anført på emballagen eller beholderne, og hvis de i stk. 1, litra b) og c), anførte angivelser er affattet på mindst et af Fællesskabets officielle sprog. Enhver bestemmelsesmedlemsstat kan dog forlange, at disse sidstnævnte påskrifter er affattet på dens eget eller egne officielle sprog.

Artikel 9

Artikel 2 finder ikke anvendelse på

a) levnedsmidler, der har emulgerende, stabiliserende, fortykkende eller gelédannende egenskaber som f.eks. æg, mel og stivelse;

- b) emulgatorer, der anvendes i separationsmidler;
- c) syrer, baser og salte, som tilsat et levnedsmiddel under dets fremstilling, ændrer eller stabiliserer pH-værdien;
- d) blodplasma, omdannede former for stivelse, gelantine (husblas) samt solubiliserede proteiner til levnedsmiddelbrug og deres salte.

Artikel 10

1. I tilfælde, hvor der henvises til den fremgangsmåde, der er fastsat i denne artikel, indbringes sagen for Den stående Levnedsmiddelkomité, herefter benævnt »Komiteen«, af dets formand enten på eget initiativ eller på begæring af repræsentanten for en medlemsstat.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komiteen et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om dette forslag inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af enogfyrre stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til artikel 148, stk. 2, i traktaten. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, såfremt de er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse.

b) Hvis de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller hvis komiteen ingen udtalelse har afgivet, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

c) Hvis Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder fra sagens forelæggelse for dette endnu ikke har truffet en afgørelse vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger.

Artikel 11

Artikel 10 gælder for en periode på 18 måneder fra den dato, på hvilken komiteen første gang fik forelagt sagen i medfør af artikel 10, stk. 1.

Artikel 12

1. Dette direktiv gælder også for emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler, der er bestemt til anvendelse i levnedsmidler, og for levnedsmidler indført i Fællesskabet.

2. Dette direktiv gælder hverken for emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler eller levnedsmidler, der er bestemt til udførsel fra Fællesskabet.

Artikel 13

Inden for en frist på ét år efter meddelelsen af dette direktiv ændrer medlemsstaterne deres lovgivning i overensstemmelse med de foranstående bestemmelser, og underretter straks Kommissionen herom. Den således ændrede lovgivning kommer til anvendelse to år efter direktivets meddelelse.

Artikel 14

Dette direktiv gælder for de franske oversøiske departementer.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. juni 1974.

På Rådets vegne

J. ERTL

Formand

BILAG I

Emulgatorer, stabilisatorer, fortyknings- og geleringsmidler, der må anvendes i levnedsmidler

EØF-Nr.	Betegnelse	Anvendelses- betingelser
E 322	Lecithin	
E 339	Natriumorthosphater	
E 340	Kaliumorthosphater	
E 341	Calciumorthosphater	
E 400	Alginsyre	
E 401	Natriumalginat	
E 402	Kaliumalginat	
E 403	Ammoniumalginat	
E 404	Calciumalginat	
E 405	Propylenglycolalginat	
E 406	Agar	
E 407	Carrageenan	
E 408	Furcelleran eller furcellaran	
E 410	Johannesbrødkærnemel	
E 411	Tamarindkærnemel	
E 412	Guar, gummi	
E 413	Traganth	
E 414	Arabisk gummi	
E 420	Sorbitol	
E 421	Mannitol	
E 422	Glycerol	
E 440	Pectiner	
E 450	Natrium- og kaliumpolyphosphater: a) diphosphater b) triphosphater c) linære polyphosphater (må ikke indeholde mere end 8% cykliske forbindelser)	
E 460	Mikrokrystallinsk cellulose	
E 461	Methylcellulose	
E 462	Ethylcellulose	
E 463	Hydroxypropylcellulose	
E 464	Hydroxypropylmethylcellulose	
E 465	Methylethylcellulose	
E 466	Natriumcarboxymethylcellulose	

EØF-Nr.	Betegnelse	Anvendelsesbetingelser
E 470	Natrium-, kalium- og calciumsalte af spisefedtsyrer	Udelukkende til fremstilling af »hollandske« rvebakker og ikke mere end 1,5 % beregnet af det anvendte mel
E 471	Mono- og diglycerider af spisefedtsyrer	
E 472	Ester a) Eddikesyre- b) Mælkesyre- c) Citronsyre- d) Vinsyre- e) Mono- og diacetylvinsyreestere af mono- og diglycerider af spisefedtsyrer	
E 473	Saccharoseestere af fedtsyrer	Disse stoffer må kun anvendes i brød, hvis denne anvendelse er tilladt i medfør af den nationale lovgivning
E 474	Saccharoseestere i blanding med mono- og diglycerider af spisefedtsyrer	
E 475	Polyglycerolestere af spisefedtsyrer	
E 477	Propylenglycolestere af spisefedtsyrer	
E 480	Stearoyllactylsyre	Disse stoffer må kun anvendes i brød, hvis denne anvendelse er tilladt i medfør af den nationale lovgivning
E 481	Natriumstearoyllactylat	
E 482	Calciumstearoyllactylat	
E 483	Stearoyltartrat	

*BILAG II***Betegnelser**

Karaya gummi
Polyglycerolestere af polykondenserede oliefedtsyrer
Sorbitanmonopalmitat
Sorbitanmonostearat
Sorbitantristearat
Polyoxyethylen (20) sorbitanmonolaurat
Polyoxyethylen (20) sorbitanmonopalmitat
Polyoxyethylen (20) sorbitanmonostearat
Polyoxyethylen (20) sorbitantristearat
Polyoxyethylen (20) sorbitanmonooleat
Polyoxyethylen (8) stearat
Polyoxyethylen (40) stearat
Glycerolestere af termisk oxiderede sojaoliefedtsyrer
Ghatti gummi
Xanthan gummi
Kvillaja
Blandede mælkesyre- og spisefedtsyreestere af glycerol og propylenglycol
Sorbitanmonolaurat
Sorbitanmonooleat
Diocetylnatriumsulfosuccinat
Ammoniumphosphatider

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. juni 1974

om levering af vaccine mod mund- og klovsyge

(74/330/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning af 26. marts 1973 om en aktion til beskyttelse af Fællesskabets kvægbestand mod visse mund- og klovsygevirus (¹), særlig artikel 1, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 8. oktober 1973 om fastsættelse af de vaccintyper, som skal leveres til Fællesskabet inden for rammerne af kampen mod eksotisk mund- og klovsyge (²), og

ud fra følgende betragtninger:

Den kontrakt, der blev indgået den 8. oktober 1973 mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab, repræsenteret ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, og Institut Mérieux Division IFFA, 254, rue Marcel-Mérieux i Lyon 7, som befuldmægtiget for Institut d'Etat des sérums et vaccins Razi i Hassarak (Iran), den fransk-iranske enhed til fremstilling af vaccine mod mund- og klovsyge, har kun fastsat datoerne for de første leveringer af vaccine;

levering af yderligere partier af vaccine mod mund- og klovsyge bør fastsættes for at beskytte Det europæiske økonomiske Fællesskab mod mund- og klovsyge;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den stående veterinære Komité —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

IM/IFFA's levering i fortsættelse af de leveringer, der er fastsat i artikel 3.1 a) og b) i den kontrakt, der blev indgået den 8. oktober 1973, omfatter

- 250 000 doser af vaccine Asia 1,
- 250 000 doser af vaccine A 22.

Disse vacciner bør med tilfredsstillende resultat have gennemgået den bakteriologiske kontrol og kontrollen med vaccinsens ufarlighed og virkning på det tidspunkt, hvor de taktisk er disponible, og være i overensstemmelse med artikel 3.1, sidste afsnit, i den nævnte kontrakt.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

(¹) EFT nr. L 106 af 20. 4. 1973, s. 26.

(²) EFT nr. L 308 af 8. 11. 1973, s. 21.

KOMMISSIONENS DIREKTIV

af 12. juni 1974

om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv af 26. juli 1971 om
tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om volumengasmålere

(74/331/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv af 26. juli 1971
om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med
hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter
samt om måletekniske kontrolmetoder (71/316/EØF)
(¹), ændret ved akten, der er knyttet til traktaten
vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af EØF og
Euratom, undertegnet i Bruxelles den 22. januar
1972 (²), særlig artikel 17, 18 og 19;under henvisning til Rådets direktiv af 26. juli 1971
om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om
volumen-gasmålere (71/318/EØF) (³), og

ud fra følgende betragtninger:

Det kan være nødvendigt, at kontrol-elementet i en
volumengasmåler muliggør foto-elektrisk aflæsning
af antallet af omdrejninger foretaget af tællerens
tromle, under hensyntagen til den tekniske udvik-
ling på området;den af Det forenede Kongerige foreslåede metode
til udførelse af EØF-førstegangsjustering af volumen-
gasmålere, kan sidestilles med den i Rådets direktiv
(71/318/EØF) foreskrevne, hvis denne metode
gennemføres med en gennemstrømning på ca.
0,3 Q_{min} under opretholdelse af en maximal
fejltolerance på 10 %; følgelig er det for at tage
den tekniske udvikling i betragtning nødvendigt at
ændre direktivet;disse ændringer er iøvrigt inspireret af de i oven-
nævnte akt anførte retningslinjer;bestemmelserne i dette direktiv er i overensstemmelse
med udtalelse fra Udvalget for tilpasning af direk-
tiverne om fjernelse af de tekniske hindringer for
handel med måle-instrumenter til den tekniske
udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1*I bilaget til Rådets direktiv af 26. juli 1971
(71/318/EØF) ændres punkterne 5.2.4. i kapitel I.B
samt 4.3, 7.2.6. og 8.I i kapitel II, tabellen i
punkt 2.1 og punkt 7.1.b i kapitel III, som anført
i bilaget til dette direktiv.*Artikel 2*1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige admini-
strativt og ved lov fastsatte bestemmelser i kraft
for at efterkomme dette direktiv inden 12 måneder
efter dets meddelelse og underretter omgående
Kommissionen herom.2. Medlemsstaterne drager omsorg for at Kommis-
sionen får tilsendt ordlyden af de nationale
retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der
omfattes af dette direktiv.*Artikel 3*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, p. 21.

BILAG

1. Bilagets kapitel I, del B, punkt 5.2.4 affattes således:

»Viserspidsen eller det faste reference-mærke skal være så fin(t), at en let og sikker aflæsning er mulig.

Kontrol-elementet skal være forsynet med et reference-mærke, som adskiller sig tydeligt og er så stort, at det muliggør foto-elektrisk afsøgning. Reference-punktet må ikke dække inddelingen; det kan i givet fald erstatte tallet O. Dette reference-mærke må ikke vanskeliggøre aflæsningens nøjagtighed.«
2. Efter tabellen i bilaget, kapitel II, stk. 4.3 tilføjes:

»Det luftvolumen, som skal måles, kan erstattes af det nærmeste volumen, som svarer til et helt antal omdrejninger af kontrolelementet.«
3. Bilagets kapitel II, punkt 7.2.6, affattes således:

»7.2.6 Efter afsluttet holdbarhedsprøve skal målerne (undtaget maksimalt én, hvis prøven omfatter 3 målere eller flere) opfylde følgende krav:

 - a) Forskellen mellem det højeste og det laveste punkt på fejlkurven, som funktion af gennemstrømningen Q , må inden for hele måle-området ikke overstige 4% for den enkelte måler;
 - b) intet punkt på fejlkurven må afvige mere end 1,5% fra den oprindelige fejlkurves tilsvarende punkt; for gennemstrømningen Q_{\min} anvendes denne regel kun for fejlvariationerne i negativ retning;
 - c) det mekaniske tryktab må ikke være øget med mere end 20N/m^2 (0,2 mbar);
4. Bilagets kapitel II, punkt 8.1. affattes således:

»8.1 Nøjagtighedsprøve

En måler opfylder kravene med hensyn til tolerancerne, når dette konstateres ved en prøve ved den i det angivne gennemstrømning:

 - a) ved en gennemstrømning af Q_{\min} ;
 - b) ved en gennemstrømning af ca. $\frac{1}{5} Q_{\max}$;
 - c) ved en gennemstrømning af Q_{\max} .

Gennemføres prøven under andre betingelser, skal disse garantere et resultat, der er lig med det, der opnås ved forannævnte prøver.«
5. Tabellen i punkt 2.1. kapitel III, erstattes af følgende tabel.

G	Q_{\max} m ³ /h	Måle-område		
		lille	middel	stort
		Q_{\min} m ³ /h		
25	40	8	4	2
40	65	13	6	3
65	100	20	10	5
100	160	32	16	8
160	250	50	25	13
250	400	80	40	20
400	650	130	65	32
650	1 000	200	100	50
1 000	1 600	320	160	80

6. Bilagets kapitel III, punkt 7.1.b) affattes således:

»b) for turbinehjulsgasmålere

$Q_{\min} - 1,5 Q_{\min} - 2,5 Q_{\min} - 0,25 Q_{\max} - 0,5 Q_{\max}$ og Q_{\max} .«

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 12. juni 1974

om fastsættelse af mindsteprisen ved salg af smør med henblik på den 45. særlige licitation, afholdt inden for rammerne af den løbende licitation, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1259/72

(74/332/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juli 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 662/74 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7;

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 985/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2714/72 ⁽⁴⁾, særlig artikel 7a, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1259/72 af 16. juni 1972 om afsætning af smør til nedsatte priser til visse forarbejdningsvirksomheder inden for Fællesskabet ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 324/74 ⁽⁶⁾, har interventionsorganerne iværksat en løbende licitation for visse mængder smør, som de ligger inde med;

artikel 9 i den pågældende forordning bestemmer, at der under hensyntagen til modtagne tilbud skal fastsættes en mindstesalgspris, som eventuelt varierer i henhold til smørrets indhold af fedtstoffer, eller at det kan besluttes, at licitationen skal være uden virkning; forarbejdningsikkerheden skal fastsættes under hensyntagen til forskellen mellem mindstesalgsprisen og markedsprisen for smørret;

de modtagne tilbud under den 45. særlige licitation kommer ikke på højde med det niveau, på hvilket, i den aktuelle situation på markedet for fedtstoffer, licitationen kunne være gennemført; alligevel forekommer det hensigtsmæssigt, som en indikation, at fastsætte en minimumssalgspris og en forarbejdningsikkerhed;

Forvaltningskomiteen for mælk og mejeriprodukter har ikke givet udtalelse inden for den af dens formand fastsatte frist —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For den 45. særlige licitation, der er afholdt i henhold til forordning (EØF) nr. 1259/72, og for hvilken fristen for indgivelse af tilbud udløb den 28. maj 1974,

- a) fastsættes den mindstesalgspris, der skal tages i betragtning ved licitationstilslaget til 90,- RE/100 kg smør med et fedtindhold på 82 vægtprocent eller mere;
- b) under forbehold af bestemmeserne i artikel 12, stk. 1, andet og tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 1259/72 fastsættes forarbejdningskautionen til 99,- RE/100 kg smør.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 85 af 29. 3. 1974, s. 51.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 139 af 17. 6. 1972, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 35 af 8. 2. 1974, s. 28.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. juni 1974

om fastsættelse af minimumseksportafgiften for langkornet sleben ris inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 813/74 nævnte licitation

(74/333/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1129/74 af 29. april 1974⁽²⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2737/73 af 8. oktober 1973 om fastsættelse af de almindelige regler, der skal anvendes på ris i tilfælde af forstyrrelser⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 2,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3197/73 af 23. november 1973 om fastsættelse af gennemførelsesbetingelserne vedrørende udbydelse i licitation af eksportafgiften for ris⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 813/74 af 5. april 1974⁽⁵⁾ senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1367/74 af 31. maj 1974⁽⁶⁾ er der blevet åbnet en licitation af eksportafgiften for langkornet sleben ris; ifølge den licitationsbekendtgørelse⁽⁷⁾, ændret af 1. juni 1974⁽⁸⁾ som er knyttet som bilag til denne forordning, ligger den totale mængde, der kan være genstand for fastsættelse af eksportafgiften, på ca. 60 000 tons;

i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3197/73 kan Kommissionen beslutte ifølge fremgangsmåden i artikel 26 i forordning nr. 359/67/EØF, at der fastsættes en minimumseksportafgift; ved denne fastsættelse bør der særlig tages hensyn til kriterierne i artikel 3, stk. 1, litra b) og d) i forordning (EØF) nr. 2737/73, nemlig

— målene for den fælles markedsordning for ris, som på disse markeder skal sikre en afbalanceret situation for så vidt angår forsyninger og samhandel, og

— udførslernes økonomiske aspekt;

i følge artikel 5 stk. 2 i ovennævnte artikel i forordning (EØF) nr. 3197/73 antages det eller de tilbud, der er lig med eller højere end minimumseksportafgiften;

anvendelsen af de ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende rissort medfører, at minimumseksportafgiften fastsættes til beløbet i artikel 1; mængden af langkornet sleben ris, der gøres til genstand for denne fastsættelse, ligger på 1 800 tons;

de i denne beslutning fastsatte forholdsregler er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for korn —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Minimumseksportafgiften for langkornet sleben ris fastsættes på grundlag af de tilbud, der er indgivet den 13. juni 1974 til 40 regningsenheder pr. ton.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1974.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 10. 5. 1974, s. 20.⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 9. 10. 1973, s. 13.⁽⁴⁾ EFT nr. L 326 af 27. 11. 1973, s. 10.⁽⁵⁾ EFT nr. L 96 af 6. 4. 1974, s. 11.⁽⁶⁾ EFT nr. L 147 af 1. 6. 1974, s. 52.⁽⁷⁾ EFT nr. C 39 af 6. 4. 1974, s. 35.⁽⁸⁾ EFT nr. C 63 af 1. 6. 1974, s. 11.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. juni 1974

om fastsættelse af minimumseksportafgiften for langkornet afskallet ris inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 888/74 nævnte licitation

(74/334/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1129/74 ⁽²⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2737/73 af 8. oktober 1973 om fastsættelse af de almindelige regler, der skal anvendes på ris i tilfælde af forstyrrelser ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 2,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3197/73 af 23. november 1973 om fastsættelse af gennemførelsesbetingelserne vedrørende udbydelse i licitation af eksportafgiften for ris ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 888/74 af 16. april 1974 ⁽⁵⁾ er der blevet åbnet en licitation af eksportafgiften for langkornet afskallet ris, ifølge den licitationsbekendtgørelse ⁽⁶⁾, ændret den 10 maj 1974 ⁽⁷⁾ som er knyttet som bilag til denne forordning, ligger den totale mængde, der kan være genstand for fastsættelse af eksportafgiften, på ca. 30 000 tons;

i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3197/73 kan Kommissionen beslutte ifølge fremgangsmåden i artikel 26 i forordning nr. 359/67/EØF, at der fastsættes en minimumseksportafgift; ved denne fastsættelse bør der særlig tages hensyn til kriterierne i artikel 3, stk. 1, litra b) og d) i forordning (EØF) nr. 2737/73, nemlig

— målene for den fælles markedsordning for ris, som på disse markeder skal sikre en afbalanceret situation for så vidt angår forsyninger og samhandel, og

— udførelsernes økonomiske aspekt;

i følge artikel 5 stk. 2 i ovennævnte artikel i forordning (EØF) nr. 3197/73, antages det eller de tilbud, der er lig med eller højere end minimumseksportafgiften;

anvendelsen af de ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende rissort medfører, at minimumseksportafgiften fastsættes til beløbet i artikel 1; mængden af langkornet afskallet ris, der gøres til genstand for denne fastsættelse, ligger på 100 tons;

de i denne beslutning fastsatte forholdsregler er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for korn —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Minimumseksportafgiften for langkornet afskallet ris fastsættes på grundlag af de tilbud, der er indgivet den 13. juni 1974 til 45,6 regningsenheder pr. ton.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1974.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 10. 5. 1974, s. 20.⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 9. 10. 1973, s. 13.⁽⁴⁾ EFT nr. L 326 af 27. 11. 1973, s. 10.⁽⁵⁾ EFT nr. L 104 af 17. 4. 1974, s. 13.⁽⁶⁾ EFT nr. C 43 af 17. 4. 1974, s. 4.⁽⁷⁾ EFT nr. C 54 af 10. 5. 1974, s. 3.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13 juni 1974

om at tilbuddene for 13. juni 1974 inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 1227/74 nævnte licitation angående eksportafgiften for rundkornet sleben ris skal være uden virkning

(74/335/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1129/74 af 29. april 1974 ⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2737/73 af 8. oktober 1973 om fastsættelse af de almindelige regler, der skal anvendes på ris i tilfælde af forstyrrelser ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 2,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3197/73 af 23. november 1973 om fastsættelse af gennemførelsesbetingelserne vedrørende udbydelse i licitation af eksportafgiften for ris ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1227/74 af 17. maj 1974 ⁽⁵⁾ er der blevet åbnet en licitation af eksportafgiften for rundkornet sleben ris;

i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3197/73 beslutter Kommissionen på grundlag af de indgivne tilbud, ifølge fremgangsmåden i artikel 26 i forordning 359/67/EØF, enten at der

fastsættes en minimumseksportafgift under hensyntagen navnlig til kriterierne i artikel 3, stk. 1, litra b) og d) i forordning (EØF) nr. 2737/73, eller at licitationen skal være uden virkning;

Da kvantiteterne for denne licitation er opbrugte, får tilbuddene for nævnte licitation ingen virkning;

de i denne beslutning fastsatte forholdsregler er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for korn —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De tilbud der er indgivet for 13. juni 1974 inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 1227/74 nævnte licitation angående eksportafgiften for rundkornet sleben ris, får ingen virkning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 1974.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 174 af 31. 7. 1967, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 128 af 10. 5. 1974, s. 20.

⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 9. 10. 1973, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 326 af 27. 11. 1973, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 135 af 18. 5. 1974, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. juni 1974

om autonom forhøjelse af indførsel til Fællesskabet af jutevarer, der er anført i aftalen mellem EØF og Indien om handelen med jutevarer.

(74/336/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1471/70 af 20. juli 1970 om indførelse af en fælles fremgangsmåde for en autonom forhøjelse af indførsel til Fællesskabet af varer, der er undergivet en frivillig eksportbegrænsning ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1023/70 af 25. maj 1970 om fastlæggelse af en fælles procedure for administration af kvantitative kontingenter ⁽²⁾, særlig artikel 11, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har den 17. december 1973 indgået en aftale med Indien om handelen med jutevarer ⁽³⁾

denne aftale fastsætter den frivillige begrænsning af den indiske udførsel til et niveau, om hvilket er opnået enighed mellem de to parter;

den irske regering har fremhævet den betydning, det på grund af indtrufne ændringer i den irske industri har, at tillade indførsel af jutevarer på et højere niveau end det, der blev fastsat, da ovennævnte aftale blev undertegnet;

af hensyn til den irske industris behov forekommer det hensigtsmæssigt autonomt at øge indførslerne op over det frivillige eksportbegrænsningsloft, der er fastsat i den førnævnte aftale for kategorierne 4 og 5;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for kontingenterne —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det frivillige eksportbegrænsningsloft, der er fastsat for varer i kategorierne 4 og 5 (vævet stof af jute, af bredde over 150 cm) i den aftale om handelen med jutevarer, der blev indgået den 17. december 1973 mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Indien, hæves autonomt indtil den 31. december 1974 fra 8 437 tons til 8 752 tons.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand⁽¹⁾ EFT nr. L 164 af 27. 7. 1970, s. 41.⁽²⁾ EFT nr. L 124 af 8. 6. 1970, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 82 af 27. 3. 1974, s. 11.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. juni 1974

om fastsættelse af maksimumsbeløbene for levering af butteroil inden for rammen af licitationsproceduren i henhold til forordning (EØF) nr. 1366/74.

(Den tyske tekst er den eneste autentiske)

(74/337/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 662/74 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

I følge Rådets forordning (EØF) nr. 1366/74 af 31. maj 1974 om udbydelse i licitation for leveringer af butteroil til Jordan som fødevarehjælp ⁽³⁾, udbyder det tyske interventionsorgan i licitation fremstillingen og leveringen fas af 1 000 tons butteroil til Jordan;artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1365/74 af 31. maj 1974 om levering af butteroil som fødevarehjælp til visse udviklingslande ⁽⁴⁾, angiver, at under hensyntagen til de modtagne tilbud fastlægges maksimumsbeløbene eller det besluttes at licitationen skal være uden virkning;

på grundlag af de modtagne tilbud, kan maksimumsbeløbene fastlægges som nedenfor nævnt;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for mælk og mejeriprodukter —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De maksimumsbeløb, som skal benyttes ved tilslag ved licitation i henhold til forordning (EØF) nr. 1366/74 er fastlagt som følger:

Parti A: 1 132 798,5 regningsenheder,

Parti B: 1 132 797,9 regningsenheder.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 85 af 29. 3. 1974, s. 51.⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 1. 6. 1974, s. 51.⁽⁴⁾ EFT nr. L 147 af 1. 6. 1974, s. 46.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. juni 1974

om fastsættelse af maksimumsbeløbet for levering af butteroil inden for rammen af licitationsproceduren i henhold til forordning (EØF) nr. 1296/74.

(Den franske tekst er den eneste autentiske)

(74/338/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 662/74 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

I følge Kommissionens forordning (EØF) nr. 1296/74 af 21. maj 1974 om udbydelse i licitation for levering af butteroil til Mali som fødevarerhjælp ⁽³⁾, har det franske interventionsorgan udbudt i licitation fremstillingen og leveringen af 300 tons butteroil til Mali;artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 567/74 af 8. marts 1974 om levering af butteroil som fødevarerhjælp til Sahel-landene og Etiopien ⁽⁴⁾, angiver, at under hensyntagen til de modtagne tilbud fastlægges maksimumsbeløbene eller det besluttet at licitationen skal være uden virkning;

på grundlag af de modtagne tilbud, kan maksimumsbeløbene fastlægges som nedenfor nævnt;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for mælk og mejeriprodukter —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det maksimumsbeløb, som skal benyttes ved tilslag ved licitation i henhold til forordning (EØF) nr. 1296/74 er fastlagt til 705 774 regningsenheder.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 85 af 29. 3. 1974, s. 51.⁽³⁾ EFT nr. L 140 af 23. 5. 1974, s. 50.⁽⁴⁾ EFT nr. L 69 af 12. 3. 1974, s. 3.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juni 1974

om af stille vaccine mod mund- og klovsyge til rådighed for FAO

(74/339/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

Artikel 1

under henvisning til Rådets beslutning af
26. marts 1973 om en aktion til beskyttelse af
Fællesskabets kvægbestand mod visse mund- og
klovsygevirus ⁽¹⁾, særlig artikel 5, og

Med virkning fra 1. juni 1974 skal 250 000 doser
mund- og klovsygevaccine type Asia I holdes til
disposition for FAO som en gave fra EØF til støtte
for bekæmpelsen af mund- og klovsyge i Sydøst-
europa.

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 2

Da sundhedstilstanden i Fællesskabet gør det
muligt, bør der drages omsorg for, at en del af
Fællesskabets beholdning af vaccine stilles til
rådighed for FAO for at støtte denne organisation
i dens bekæmpelse af mund- og klovsyge i Sydøst-
europa;

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juni 1974.

den i denne beslutning fastsatte foranstaltning er
i overensstemmelse med udtalelse fra Den stående
veterinære Komité —

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 106 af 20. 4. 1973, s. 26.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. juni 1974

om fastsættelse af mindsteprisen ved salg af smør med henblik på den 46. særlige licitation afholdt inden for rammerne af den løbende licitation, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1259/72

(74/340/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juli 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 662/74 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7;

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 985/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2714/72 ⁽⁴⁾, særlig artikel 7a, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1259/72 af 16. juni 1972 om afsætning af smør til nedsatte priser til visse forarbejdningsvirksomheder inden for Fællesskabet ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 324/74 ⁽⁶⁾, har interventionsorganerne iværksat en løbende licitation for visse mængder smør, som de ligger inde med;

artikel 9 i den pågældende forordning bestemmer, at der under hensyntagen til modtagne tilbud skal fastsættes en mindstesalgspris, som eventuelt varierer i henhold til smørrets indhold af fedtstoffer, eller at det kan besluttes, at licitationen skal være uden virkning; forarbejdningsikkerheden skal fastsættes under hensyntagen til forskellen mellem mindstesalgsprisen og markedsprisen for smørret;

med henblik på de tilbud, der er afgivet under den 46. særlige licitation, bør mindsteprisen fastsættes på det ovennævnte niveau, og forarbejdningsikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

Forvaltningskomiteen for mælk og mejeriprodukter har ikke givet udtalelse inden for den af dens formand fastsatte frist —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For den 46. særlige licitation, der er afholdt i henhold til forordning (EØF) nr. 1259/72, og for hvilken fristen for indgivelse af tilbud udløb den 11. juni 1974,

- a) fastsættes den mindstesalgspris, der skal tages i betragtning ved licitationstilslaget til 90,— RE/100 kg smør med et fedtindhold på 82 vægtprocent eller mere,
- b) under forbehold af bestemmelserne i artikel 12, stk. 1, andet og tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 1259/72 fastsættes forarbejdningskautionen til 99,— RE/100 kg smør.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 85 af 29. 3. 1974, s. 51.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 139 af 17. 6. 1972, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 35 af 8. 2. 1974, s. 28.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juni 1974

om ændring af Kommissionens beslutninger af 8. december 1972 og 22. december 1972 om bemyndigelse til visse medlemsstater vedrørende salg af smør til nedsat pris i form af koncentreret smør.

(De franske, tyske og nederlandske tekster er de eneste autentiske)

(74/341/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 662/74 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 985/68 af 15. juli 1968 om fastsættelse af almindelige regler for interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2714/72 ⁽⁴⁾, særlig artikel 7a, og

ud fra følgende betragtninger:

Kun smør, der er oplagret inden den 1. august 1973 kan anvendes til de i følgende beslutninger nævnte formål:

- Kommissionens beslutning af 8. december 1972 om bemyndigelse af kongeriget Belgien, storhertugdømmet Luxembourg og kongeriget Nederlandene til at sælge smør til nedsat pris i form af koncentreret smør ⁽⁵⁾, senest ændret ved beslutning af 5. november 1973 ⁽⁶⁾;
- Kommissionens beslutning af 22. december 1972 om bemyndigelse af forbundsrepublikken Tyskland til at sælge smør til nedsat pris i form af koncentreret smør ⁽⁷⁾, senest ændret ved beslutning af 5. november 1973;

en del af det smør, som omfattes af ovennævnte tilladelser, er endnu ikke overtaget og der er praktisk talt ikke mere smør tilbage af det, der blev oplagret inden 1. august 1973; der bør derfor fastsættes en ny dato for oplagring af det pågældende smør i betragtning af udviklingen i situationen for den offentlige smøroplagring i Fællesskabet;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for mælk og mejeriprodukter —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I artikel 2 i Kommissionens beslutninger af 8. december 1972 og 22. december 1972 ændres datoen » 1. august 1973 « til » 1. januar 1974 «.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til forbundsrepublikken Tyskland, kongeriget Belgien, storhertugdømmet Luxembourg og kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 85 af 29. 3. 1974, s. 51.

⁽³⁾ EFT nr. L 169 af 18. 7. 1968, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 15.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 303 af 31. 12. 1972, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 346 af 17. 12. 1973, s. 7.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 303 af 31. 12. 1972, s. 41.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. juni 1974

om ændring af Kommissionens beslutning nr. 74/133/EØF af 14. februar 1974 vedrørende Det forenede Kongerige og Nordirlands anvendelse af beskyttelsesforanstaltninger for visse stålprodukter i kapitel 73 i den fælles toldtarif i henhold til artikel 135 i akten om tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne.

(74/342/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten om tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne, særlig artikel 135,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 74/133/EØF af 14. februar 1974 ⁽¹⁾, særlig artikel 4,

under henvisning til Det forenede Kongeriges anmodning af 18. juni 1974, og

ud fra følgende betragtninger:

Som følge af de begivenheder, der fandt sted i Det forenede Kongerige i slutningen af 1973 og begyndelsen af 1974, og som førte til, at Kommissionen vedtog sin beslutning nr. 74/134/EKSF af 18. februar 1974 ⁽²⁾ vedrørende visse kul- og stålprodukter som nævnt i artikel 81 i traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, er den britiske kul-, jern- og stålproduktion stadig betydeligt under det normale niveau; det er ikke muligt med kort varsel at finde andre forsyningskilder;

det er Kommissionens hensigt at ændre sin omtalte beslutning nr. 74/134/EKSF for så vidt angår varer henhørende under EKSF-traktaten;

disse foranstaltninger løser ikke forsyningsproblemerne i de sektorer, som er de vigtigste forbrugere af stålprodukter, der ikke omfattes af EKSF-traktaten; der er derfor fare for, at disse sektorer vil blive udsat for alvorlige forsyningsvanskeligheder, som må antages at ville vedvare;

det har nu vist sig muligt at afbøde følgerne af situationen ved foranstaltninger, som i mindre grad forstyrrer fællesmarkedets funktion end de foranstaltninger, som Kommissionen i sin beslutning af 14. februar 1974 har godkendt til imødegåelse af de vanskeligheder, der skyldes indstillingen af kulproduktionen;

Kommissionen finder derfor, at beslutningen af 14. februar 1974 bør ændres; det er imidlertid nødvendigt at opretholde beskyttelsesforanstaltninger, som i mindre grad forstyrrer fællesmarkedets funktion, for at muliggøre, at Det forenede Kongeriges jern- og stålindustri igen kan nå op på et tilfredsstillende produktionsniveau;

anvendelsesperioden for de i denne beslutning nævnte foranstaltninger skal begrænses til den ubetinget nødvendige for at nå de i artikel 135 i tiltrædelsesakten nævnte mål —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Artikel 1 i Kommissionens beslutning nr. 74/133/EØF af 14. februar 1974 affattes således:

»1. Det forenede Kongerige bemyndiges til at indføre en »Open General Export License« ordning for visse jern- og stålprodukter i kapitel 73 i den fælles toldtarif. Disse produkter er opført på listen i bilaget.

2. Efter at denne beslutning er trådt i kraft, kan Det forenede Kongerige efter samråd med Kommissionen indføre en bevillingsordning med henblik på:

— at begrænse udførsel af disse produkter til tredjelande;

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 19. 3. 1974, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. L 74 af 19. 3. 1974, s. 20.

— at kontrollere og, i det omfang det er nødvendigt, at begrænse leverancerne af disse produkter til andre medlemsstater, idet denne ordning dog i intet tilfælde for hvert enkelt af de pågældende produkter kan være mere restriktiv end den, der anvendes for udførsler til tredjelande.

3. Den britiske regering sikrer, at anvendelsen af de foranstaltninger, den er bemyndiget til at træffe, ikke medfører større indskrænkninger for den frie varebevægelse, end det er ubetinget nødvendigt af hensyn til formålet med disse foranstaltninger, og fremmer navnlig en betydelig stigning i udførslen til andre medlemsstater.«

Artikel 2

Artikel 5 i beslutning nr. 74/133/EØF af 14. februar 1974 affattes således:

»Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 er denne beslutning gyldig indtil den 1. oktober 1974.«

Artikel 3

Denne beslutning finder anvendelse fra den 1. juli 1974 at regne.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juni 1974.

På Kommissionen vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. juni 1974

om fastsættelse af minimumseksportafgiften for langkornet sleben ris inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 813/74 nævnte licitation

(74/343/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten ⁽²⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2737/73 af 8. oktober 1973 om fastsættelse af de almindelige regler, der skal anvendes på ris i tilfælde af forstyrrelser ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 2,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3197/73 af 23. november 1973 om fastsættelse af gennemførelsesbetingelserne vedrørende udbydelse i licitation af eksportafgiften for ris ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 813/74 af 5. april 1974 ⁽⁵⁾ senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1367/74 af 31. maj 1974 ⁽⁶⁾ er der blevet åbnet en licitation af eksportafgiften for langkornet sleben ris; i følge den licitationsbekendtgørelse ⁽⁷⁾, ændret den 1. juni 1974 ⁽⁸⁾, som er knyttet som bilag til denne forordning, ligger den totale mængde, der kan være genstand for fastsættelse af eksportafgiften, på ca. 60 000 tons;

i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3197/73 kan Kommissionen beslutte ifølge fremgangsmåden i artikel 26 i forordning nr. 359/67/EØF, at der fastsættes en minimumseksportafgift; ved denne fastsættelse bør der særlig tages hensyn til kriterierne i artikel 3, stk. 1, litra b) og d) i forordning (EØF) nr. 2737/73, nemlig

— målene for den fælles markedsordning for ris, som på disse markeder skal sikre en afbalanceret situation for så vidt angår forsyninger og samhandel, og

— udførlernes økonomiske aspekt;

i følge artikel 5 stk. 2 i ovennævnte artikel i forordning (EØF) nr. 3197/73 antages det eller de tilbud, der er lig med eller højere end minimumseksportafgiften;

anvendelsen af de ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris-sort medfører, at minimumseksportafgiften fastsættes til beløbet i artikel 1; mængden af langkornet sleben ris, der gøres til genstand for denne fastsættelse, ligger på 7 500 tons;

de i denne beslutning fastsatte forholdsregler er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for korn —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Minimumseksportafgiften for langkornet sleben ris fastsættes på grundlag af de tilbud, der er indgivet den 20. juni 1974 til 40 regningsenheder pr. ton.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 1974.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 9. 10. 1973, s. 13.⁽⁴⁾ EFT nr. L 326 af 27. 11. 1973, s. 10.⁽⁵⁾ EFT nr. L 96 af 6. 4. 1974, s. 11.⁽⁶⁾ EFT nr. L 147 af 1. 6. 1974, s. 52.⁽⁷⁾ EFT nr. C 39 af 6. 4. 1974, s. 35.⁽⁸⁾ EFT nr. C 63 af 1. 6. 1974, s. 11.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. juni 1974

om fastsættelse af minimumseksportafgiften for langkornet afskallet ris inden for rammerne af den i forordning (EØF) nr. 888/74 nævnte licitation

(74/344/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved tiltrædelsesakten ⁽²⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2737/73 af 8. oktober 1973 om fastsættelse af de almindelige regler, der skal anvendes på ris i tilfælde af forstyrrelser ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 2,under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3197/73 af 23. november 1973 om fastsættelse af gennemførelsesbetingelserne vedrørende udbydelse i licitation af eksportafgiften for ris ⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 888/74 af 16. april 1974 ⁽⁵⁾ er der blevet åbnet en licitation af eksportafgiften for langkornet afskallet ris i følge den licitationsbekendtgørelse ⁽⁶⁾, ændret den 10. maj 1974 ⁽⁷⁾, som er knyttet som bilag til denne forordning, ligger den totale mængde, der kan være genstand for fastsættelse af eksportafgiften, på ca. 30 000 tons;

i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3197/73 kan Kommissionen beslutte ifølge fremgangsmåden i artikel 26 i forordning nr. 359/67/EØF, at der fastsættes en minimumseksportafgift;

⁽¹⁾ EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.⁽³⁾ EFT nr. L 282 af 9. 10. 1973, s. 13.⁽⁴⁾ EFT nr. L 326 af 27. 11. 1973, s. 10.⁽⁵⁾ EFT nr. L 104 af 17. 4. 1974, s. 13.⁽⁶⁾ EFT nr. C 43 af 17. 4. 1974, s. 4.⁽⁷⁾ EFT nr. C 54 af 10. 5. 1974, s. 3.

ved denne fastsættelse bør der særlig tages hensyn til kriterierne i artikel 3, stk. 1, litra b) og d) i forordning (EØF) nr. 2737/73, nemlig

— målene for den fælles markedsordning for ris, som på disse markeder skal sikre en afbalanceret situation for så vidt angår forsyninger og samhandel, og

— udførelsernes økonomiske aspekt;

i følge artikel 5 stk. 2 i ovennævnte artikel i forordning (EØF) nr. 3197/73, antages det eller de tilbud, der er lig med eller højere end minimumseksportafgiften;

anvendelsen af de ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris-sort medfører, at minimumseksportafgiften fastsættes til beløbet i artikel 1; mængden af langkornet afskallet ris, der gøres til genstand for denne fastsættelse, ligger på 700 tons,

de i denne beslutning fastsatte forholdsregler er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for korn —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Minimumseksportafgiften for langkornet afskallet ris fastsættes på grundlag af de tilbud, der er indgivet den 20. juni 1974 til 40 regningsenheder pr. ton.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 1974.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. juni 1974

om ændring af Kommissionens beslutning nr. 74/134/EKSF af 18. februar 1974 om anvendelse af artikel 37 i EKSF-traktaten på Det forenede Kongerige.

(74/345/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 74/134/EKSF af 18. februar 1974 ⁽¹⁾, særlig artikel 5,

under henvisning til Det forenede Kongeriges anmodning af 18. juni 1974,

efter høring af Rådet for De europæiske Fællesskaber, og

ud fra følgende betragtninger:

Som et resultat af de begivenheder, der fandt sted i Det forenede Kongerige i slutningen af 1973 og begyndelsen af 1974, og som foranledigede Kommissionen til at træffe sin beslutning nr. 74/134/EKSF af 18. februar 1974, er den britiske kulproduktion fortsat betydeligt under normalt niveau; der produceredes i den periode på 9 uger, der sluttede den 11. maj 1974 (de seneste tilgængelige tal) 18 900 000 tons mod 23 100 000 tons i den tilsvarende periode i 1973, det kan ikke antages, at den normale produktionsrate vil være opnået ved slutningen af sommeren 1974, når man tager ferieperioden i betragtning;

Lagerbeholdningerne er stadig betydeligt under det niveau, der forelå før disse begivenheder; navnlig var kraftværkernes lagre usædvanligt små; de udgjorde i maj måned 1974 omkring 10 000 000 tons mod 17 000 000 tons i maj 1973; disse lagre udgjorde kun 500 000 tons mere end ved slutningen af minearbejderstrejken;

det er ikke muligt på kort sigt at finde andre forsyningskilder til kraftværkerne;

endvidere er de øjeblikkelige lagre ved kraftstationerne ulige fordelt mellem de forskellige egne i Det forenede Kongerige og mellem de forskellige kraftværker inden for disse egne;

nå de samlede lagerbeholdninger falder til under 7 000 000 tons, er de to »Electricity generating Boards« ikke længere i stand til at imødekomme hele efterspørgslen, fordi visse kraftværker i så fald ikke ville have mere brugbart kul;

en omfordeling af de eksisterende lagre med henblik på at undgå en sådan situation ville være teknisk vanskelig og økonomisk alt for kostbar;

den britiske regering har beregnet, at der kun vil være 13 000 000 tons til rådighed for kraftværkerne ved næste vinters begyndelse, hvilket vil være betydeligt under de 16–17 millioner tons, der udgør det ønskede minimumsniveau for lagrene; de beregnede lagre repræsenterer endvidere ikke mere en tre vinturers elektricitetsproduktion;

hvad angår jern- og stålprodukter, blev der, i følge de seneste oplysninger Kommissionen har modtaget, i maj måned 1974 produceret 1 890 000 tons råstål, hvilket svarer til 83 % af den månedlige produktion før krisen; i løbet af de første 5 måneder af 1974 er produktionen af råstål en måned tilbage i forhold til den normale produktion; skaderne på den ildfaste belægning i de højovne, der blev slukket under minearbejderstrejken, er hovedhindringen for en total genoptagelse af jern- og stålproduktionen; det er ikke muligt på kort sigt at finde andre forsyningskilder for sådanne produkter;

disse vanskeligheder må antages at vedvare sommermånederne igennem;

under disse omstændigheder vil den økonomiske situation i Det forenede Kongerige kunne forværres ved levering af kul- og stålprodukter til de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med ordningen med frie varebevægelser, således som fastsat i EKSF-traktaten og i den til tiltrædelsestraktaten knyttede akt;

hvad angår kul, som defineret under pos. 27.01 i den samlede EKSF-tarif, er den særlige og usædvanlige situation, der førte til beslutningen af 18. februar

⁽¹⁾ EFT nr. L 74 af 19. 3. 1974, s. 20.

1974, endnu ikke overvundet; en sådan situation må antages påny at forværres, hvis de foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at bringe den til ophør, ikke forlænges; navnlig med henblik på at fremme en betydelig stigning i udførselen til de øvrige medlemsstater;

imidlertid har det, for så vidt angår jern- og stålprodukter, nu vist sig muligt at afbøde følgerne af denne situation ved foranstaltninger, der i mindre grad forstyrrer fællesmarkedets funktion end de foranstaltninger, der blev truffet af Kommissionen ved beslutningen af 18. februar 1974;

Kommissionen finder derfor, at denne beslutning af 18. februar 1974 bør ændres;

det er på den anden side nødvendigt at opretholde sådanne foranstaltninger for at sætte denne sektor i Fællesskabet i stand til at overvinde de nævnte alvorlige og usædvanlige vanskeligheder;

af hensyn til sikringen af Fællesskabets vitale interesser og især den frie varebevægelse, må de foranstaltninger, der træffes i medfør af artikel 37, være klare undtagelsestilfælde og tidsbegrænsede; som følge heraf skal beslutningen kun være gyldig indtil senest den 1. oktober 1974 —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Kommissionens beslutning nr. 74/134/EKSF af 18. februar 1974 skal være anvendelig på kul, som defineret under pos. 27.01 i den samlede EKST-tarif indtil 1. oktober 1974,

Den britiske regering sikrer, at anvendelsen af de tilladte foranstaltninger ikke medfører større indskrænkninger i den frie varebevægelse end ubetinget nødvendigt af hensyn til formålet med disse foranstaltninger, og fremmer navnlig en betydelig stigning i udførselen til de øvrige medlemsstater.

Artikel 2

Hvad angår jern- og stålprodukter, som defineret i artikel 81 i EKSF-traktaten, med undtagelse af produkter, der falder ind under pos. 73.03 i den samlede EKSF-tarif;

1. affattes artikel 2 i beslutning nr. 74/134/EKSF af 18. februar 1974 således:

»1. Det forenede Kongerige indfører en »Open General Export Licence« ordning for jern- og stålprodukter, som defineret i artikel 81 i EKSF-traktaten med undtagelse af produkter, der falder ind under pos. 73.03 i den samlede EKSF-tarif.

2. Efter at denne beslutning er trådt i kraft, kan Det forenede Kongerige i samråd med Kommissionen anvende en bevillingsordning med henblik på:

— at begrænse udførsel af disse produkter til tredjelände,

— at kontrollere, og i det omfang det er nødvendigt, begrænse leverancerne af disse produkter til de øvrige medlemsstater, idet denne ordning dog i intet tilfælde for hvert enkelt af de pågældende produkter kan være mere restriktiv end den, der anvendes for udførsler til tredjelände.

3. Den britiske regering sikrer, at anvendelsen af de tilladte foranstaltninger ikke medfører større indskrænkninger i den frie varebevægelse, end det er ubetinget nødvendigt af hensyn til formålet med disse foranstaltninger, og fremmer navnlig en betydelig stigning i udførselen til de øvrige medlemsstater.«

2. Artikel 6 i beslutning nr. 74/134/EKSF af 18. februar slettes og erstattes af følgende:

»Med forbehold af anvendelsen af artikel 5 er denne beslutning gyldig indtil den 1. oktober 1974.«

Artikel 3

Denne beslutning finder anvendelse fra den 1. juli 1974 at regne.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juni 1974.

På Kommissionens vegne

François-Xavier ORTOLI

Formand